

Чубук О. Л.

Національний університет «Одеська юридична академія»

Козир О. О.

Національний університет «Одеська юридична академія»

СКЛАДОВА ТЕХНОЛОГІЇ СТРИМІНГУ У ВИРОБНИЦТВІ КОНТЕНТУ ПРОВІДНИМИ ІНОЗЕМНИМИ МЕДІА

У статті автори досліджують місце і значення технології стримінгу в процесі виробництва контенту світовими брендами. Розглядаються особливості використання редакційними колективами технологій стримінгу, їхній вплив на роботу журналістів і формат подання новин, рівень взаємодії з аудиторією. Дослідження практики застосування цих технологій встановило, що відеострим як новомедійне явище відіграє важливу роль в діяльності не лише телестанцій, а й інших традиційних медіа, зокрема, друкованих ЗМІ, головне тих, де редакції є мультиплатформними і крос-медійними.

Під час розвідки здійснено відповідний моніторинг світових медіа. Підтверджено висновки науковців про переваги і недоліки стримінгу в питанні подання новин. Встановлено: бренди активно співпрацюють з інформаційними платформами-гігантами, а також використовують власні застосунки, що сприяє охопленню більш широких кіл аудиторій, які споживають контент на різних пристроях. Окрім новинних форматів, провідні західні медіа провадять онлайн-лекції, інтерв'ю, обговорення суспільно-політичних питань, місцевих історичних тем тощо. Певні медіа інтегрують у стримінг технології доповненої (AR) або віртуальної реальності (VR), використовують технології в журналістських розслідуваннях, у висвітленні тих чи інших конфліктних тем, тем соціально-політичного характеру.

Автори акцентують на здешевленні вартості виробництва медіа контенту внаслідок використання технологій стримінгу, певному «пом'якшенні» вимог до якості екранної «картинки», особливо у випадках, коли йдеться про унікальність, ексклюзивність контенту, важливість його оперативного доведення до аудиторії.

Встановлено практично пряму залежність реакцій аудиторії від рівня активності і творчості з боку модераторів, що, своєю чергою, позитивно позначається на стилі подачі інформації, подекуди може спонукати редакції до більш глибокого аналізу питання, яке викликало жвавий відгук.

Дослідники дійшли висновку щодо накопичення світовими брендами значного відповідного досвіду, який варто вивчати й продовжувати вітчизняним медіаменеджерам, журналістам, науковцям. Нагальним є питання подальшого інвестування в технічне обладнання, навчання кадрів, особливо з огляду на постійні виклики технологічно характеру.

Ключові слова: технології, стримінг, комунікація, телеканал, медіа, аудиторія.

Постановка проблеми. Варто констатувати, що на сьогодні вітчизняними й закордонними науковцями достатньо докладно розглянуті вплив цифрових технологій та нових форматів контенту на медіапрактики, модель інтерактивного мовлення, актуальні технології взаємодії з глядачем. Початок двохтисячних років, як відомо, ознаменувався новим технологічним етапом в мережі Інтернет – етапом двосторонньої комунікації, що отримала назву Web 2.0. Тоді ж, в середині так званих нульових років, стали активно розвиватися (у їх майже сьогоднішньому вигляді) технології стримінгу, які пізніше отримали назву «потоківідео». «Тоді» –

це тому, що саме в той час інтернет-канали з дедалі активнішим запровадженням високошвидкісного мобільного Інтернету (стандарт 3G, пізніше – 4G і 5G) отримали належну пропускну здатність, що саме по собі активізувало і урізноманітнювало появу нових відеоресурсів і відеосервісів. Відтоді стримінгове мовлення («універсального» визначення щодо цього новомедійного явища не існує, на найпростішу дефініцію претендує, очевидно, наступна: прямий ефір, що здійснюється через застосування мережі Інтернет) постійно розвивається, оновлюється, йдучи «в ногу» з розвитком засобів масової інформації. Понад те – вплива-

ючи на можливості останніх, трансформуючи цифровий медіаландшафт. Причому, цей вплив позначається не лише на прямоефірному телебаченні, яке, як екранне дійство, природно є найбільш спорідненим стримінгу, а й на діяльності, можливостях інших традиційних медіа, зокрема, друкованих ЗМІ. Направду, з огляду на те, що на сьогодні чи не найголовнішими ознаками засобів масової інформації є їх конвергентність, мультиплатформність і крос-медійність, враховуючи їхню здатність сегментувати формати контенту, які вони дистрибуують, традиційними ці медіа можна вважати досить умовно. Відтак, на нашу думку, вже невдовзі зникне певна незвичність, яку можуть створювати дефініції «газета» і «стримінг», коли ті стоять поруч одне з одним. Поточний момент характеризується саме розширенням кола ЗМІ, кола видів журналістики, які інкорпують відеострим (переважною мірою – з мобільних пристроїв). І цей процес змін, цей період подолання дилем у виборі пріоритетів розвитку, цей час пошуку, застосування тих чи інших методів, інструментів видається нам таким, що заслуговує на більш глибокий аналіз ролі і місця стримінгу в діяльності медіа. А оскільки, як свідчать моніторинги ЗМІ, відповідна медіапрактика більшою мірою притаманна медіа західного світу (власне, свого часу саме в тій, західній частині світу вона й зародилася), то саме їх відповідна діяльність, або «стримінгова» складова й стане предметом нашого дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження запровадження сучасних інформаційних технологій інтерактиву в роботі засобів масової інформації, взаємодії телевізійного контенту з глядачем, візуального і текстового продукту з читачем ведуться вже не перше десятиліття. Очевидно, багато в чому базисними тут стали роботи в сфері телевізійних технологій таких відомих науковців, як Е. Бойд, Дж. Міллерсон, І. Фенг, Б. Сташен. Соціальні комунікації, комунікаційні технології, знову ж таки, телевізійні технології докладно вивчені у роботах вітчизняних дослідників В. Іванова, В. Гоян, В. Шевченко, Л. Городенко, А. Захарченко, А. Яковця. Якщо вести мову безпосередньо про розвідки відносно технологій стримінгу, то помітною за останній період є робота американського вченого Б. Берроуз «Потокові медіа: зміни у поведінці аудиторії та індустрії в мережевому суспільстві» [1]. Практику відеостримів на інтернет-сайтах та в соціальних мережах як різновид прямоефірного телевізійного мовлення дослідила українська вчена

А. Полісученко [2, с. 111]. Проблеми інтерактивного телебачення, а саме соціально-комунікаційні моделі та технології розвідала у своїй монографії дослідниця О. Ятчук [3]. Теоретико-методологічне осмислення функціоналу стримінг-технологій у середовищі сучасних мас-медій належить О. Суській [4]. Доклалися до вивчення технологій стримінгу також дослідники Е. Амірханов і В. Кравченко [5], інші науковці. Разом з тим, на наш погляд, залишається відчутним брак досліджень сучасних тенденцій у відповідній діяльності західних медіа. Це при тому, що діяльність ця об'єктивно посилилася і набула нових граней.

Постановка завдання. Метою цієї наукової статті саме і є дослідити практику застосування сучасними телеканалами і газетами стримінгових технологій, з'ясувати її особливості, більш чітко уявити складову даних інновацій, визначити переваги і виклики, які вони несуть, і, як результат, сформулювати рекомендації щодо оптимізації даної практики.

Задля виконання поставлених завдань застосовано методи емпіричного дослідження, моніторингу та узагальнення.

Виклад основного матеріалу. Автори даної розвідки, пропрацювавши не один рік на телебаченні і безпосередньо в студії «прямого ефіру», не з розмов знають, наскільки непростим і відповідальним заняттям є робота журналіста у кадрі в режимі реального часу – у так званому прямому ефірі. Старше покоління телевізійників, вочевидь, пам'ятає, як високо цінувалися, як були в пошані ті співробітники телеканалу, які вели прямоефірні програми, як усвідомлювали, що значила увімкнена на вході до студії «червона лампочка». Запроваджена свого часу низкою соціальних мереж і месенджерів опція під назвою «Прямий ефір» якщо й не знівелювала певні цінності, то, принаймні, суттєво – причому, достатньо швидко – змінила ставлення до даного поняття. Проте, звісно, не варто «чіплятися» за минуле, тим більше, що технології стримінгу, які «прийшли» і в ефірні студії, не просто змінили підходи до телевиробництва, а й привнесли в нього чимало позитивного.

Особливостями відеостримів та їх відмінностями від прямоефірних телевізійних трансляцій, за А. Полісученко [2, с. 111], є, по-перше, невисока якість відео, вимоги до якого значно знизилися: у сучасний телеефір допускають аматорське відео з мобільних пристроїв, відео, що тремтить, з невисокою роздільною здатністю, шумами тощо. Тобто, «повний набір» неформату – найстраш-

нішого для багатьох поколінь телевізійників поняття. По-друге, відеострімер сам себе знімає, інколи одночасно бере інтерв'ю у співрозмовника. Останнє – складний процес для однієї людини, проте він значно здешевлює телевиробництво. По-третє, як вважає вчена, немає значення, за допомогою якого пристрою здійснюється відеострим, головне, щоб була технічна можливість організувати пряме включення.

Відеострими – це й здешевлення технологічних пристроїв для зйомки, і що ще важливіше – різке здешевлення самої трансляції. Стрімінг як технологія відіграє ключову роль у забезпеченні оперативності мовлення та взаємодії з аудиторією, змінює сам характер споживання медіаконтенту. З огляду на сучасні виклики журналістики, пов'язані як з інформаційною конкуренцією, так і з проблемами економічного характеру, редакціям телеканалів надважливо бути спроможними швидко адаптуватися до нових технологій, а саме ефективно інтегрувати стрімінг в редакційну роботу, у виробництво контенту, в цілому у технологічний процес телевиробництва. Додамо, що останнє має вагомое значення не лише для теле-радіоорганізацій чи нових медіа, а й для прінту, як сьогодні прийнято називати друковані засоби масової інформації. Досвід світових медіа це підтверджує. Далі, на конкретних кейсах, побачимо, як останні демонструють ефективно використання стрімінгових технологій у поєднанні з класичними принципами журналістики.

Логічно почати з переваг стрімінгу в питанні подання новин. Такі світові бренди, як CNN, BBC, The New York Times, до прикладу, активно здійснюють стрим-трансляції на платформах YouTube, Facebook Live і Twitch під час висвітлення тих чи інших важливих подій, зокрема, виборів, катастроф природного або техногенного характеру, акцій протесту, заяв політиків. Загальновідомо, що CNN практикує прямі ефіри дебатів, засідань Конгресу США з одночасною трансляцією на різних платформах. Зауважимо: йдеться про трансляції для аудиторії, яка віддає перевагу цифровим платформам перед традиційним телебаченням.

Новинарний британський телеканал Sky News відомий, зокрема, своєю давньою успішною співпрацею з Facebook Live, подеколи його ще позиціонують як лідера у використанні цієї платформи з метою стримів новин, спортивних подій та ексклюзивних інтерв'ю. Так от, варто зазначити, що у 2016 році, коли саме й розпочалася ця співпраця, Sky News лише за перші три місяці

роботи з Facebook Live отримав майже 370 мільйонів переглядів відео [6]. Співпраця з Facebook дозволила Sky News збільшити охоплення та взаємодію з аудиторією, досягаючи мільйонних переглядів на місяць. Одним із найбільш відомих є кейс прямої трансляції з французького порту Кале (у тому ж 2016 році) ситуації щодо кризи мігрантів (останні намагалися потрапити до Великої Британії), і яка, як вважається, стала знаковою подією в контексті розвитку нових форматів журналістики, прикладом використання нових медіа для оперативного висвітлення кризових ситуацій. Тоді кореспонденти Sky News спілкувалися з мігрантами, місцевими жителями та офіційними представниками, а глядачі у форматі реального часу могли взаємодіяти через коментарі, ставлячи запитання журналістам або висловлюючи свою думку [7].

Нині Sky News використовує платформу Facebook Live переважно для створення відеоконтенту з хронометражем від кількох хвилин до повноформатних стримів, залежно від теми та події. Короткі відео, як правило, спрямовані на привернення уваги широкої аудиторії, тоді як довші трансляції охоплюють важливі події, наприклад, кризові ситуації чи великі спортивні заходи.

Варто наголосити, що Facebook Live активно використовують й друковані світові бренди. До прикладу, «The Washington Post» тут традиційно транслює інтерв'ю з політиками та експертами, що вкотре підтверджено в ході недавніх (2024 р.) президентських виборів у США.

Своєю чергою, CNN активно використовує технологію стрімінгу як через свій офіційний додаток CNNgo, так і через платформу YouTube. Зокрема, пряма трансляція дебатів кандидатів у президенти США між Джо Байденом і Дональдом Трампом, що відбулася 28 червня 2024 року на платформі YouTube, зібрала близько 12 млн. переглядів [8].

Корпорація BBC, зі свого боку, ще у 2007 році створила стрімінгову службу BBC iPlayer – багатофункціональний сервіс, який пропонує як відео на замовлення (VOD), так і прямі трансляції. Запущений спочатку як сервіс для перегляду пропущених телевізійних програм, iPlayer став ключовою складовою стрімінгової стратегії BBC, включаючи функції прямого теле- та радіомовлення й інтеграцію з різними пристроями. Все це дало BBC підстави повідомити про «значне річне зростання свого стрімінгового сервісу iPlayer» [9].

Доречним нам видається під час розгляду основних напрямів використання технологій стрімінгу

у західних медіа зупинитися більш докладно на кросплатформному мовленні. До прикладу, NBC News поширює контент через власний додаток, веб-сайт і стримінгові сервіси на таких стримінгових сервісах, як Hulu або Peacock. Це дозволяє розширювати аудиторію, яка споживає контент на різноманітних пристроях.

Варто акцентувати на використанні брендами технологій стримінгу з метою висвітлення локальних подій, проблем малих громад. Скажімо, англійська «The Guardian» в проєкті «Guardian Live» почасти здійснює трансляції, присвячені подіям і темам з життя окремих громад. Серед форматів – онлайн-лекції, інтерв'ю, обговорення суспільно-політичних питань і місцевих історичних тем. Наприклад, у 2024 році серед заходів було висвітлення історії Манчестера через призму рабства в рамках ініціативи Cotton Capital [10].

На наш погляд, корисним з точки зору повчальності може бути звернення до відповідної практики програми «Свобода. Ранок». Трансляція програми здійснюється в прямому телевізійному ефірі (наразі це, зокрема, ефір телеканалу «Еспресо») і на платформі You Tube. Даний кейс достатньо цікавий тією обставиною, що в цьому іноземному медіа працюють, наскільки нам відомо, переважною мірою журналісти – наші співвітчизники. Одразу ж зазначимо: одна із так би мовити основ стримінгу – інтерактивне спілкування з аудиторією задля зворотного зв'язку – на «Свобода. Ранок» є важливим компонентом роботи, й реалізується воно через кілька ключових елементів.

Найперше, це заклики до глядачів бути активними. Ведучі заохочують аудиторію залишати коментарі, ділитися власними думками з тієї чи іншої проблеми або події. Останнім часом в даному відношенні найчастіше можна від них почути приблизно таке: «Напишіть, що ви думаєте з приводу цього», або – «що ви вважаєте за потрібне зробити у ситуації, що склалася». До прикладу, у випуску програми [11] від 20 листопада поточного року (в описі сторінки на You Tube він позначений під заголовком «Якими ракетами атакували Росію? Ядерна доктрина Кремля: шантаж чи реальні погрози?») ведуча Катерина Некреча вже в середині першої хвилини звернулася до аудиторії зі словами: «До речі, напишіть в коментарях вашу думку». Далі вона продовжила анонсувати теми випуску, а на 20-й хвилині програми, зазначила наступне: «Зеленський в інтерв'ю «Fox News» сказав: «Якщо США уржуть допомогу, то, думаю, ми програємо». Що ви

думаєте з приводу такої заяви – напишіть у коментарях під цим відео». У випуску програми «Свобода. Ранок» від 6 серпня 2024 р. та ж сама ведуча на 21-й хвилині акцентувала: «Я вже анонсувала цю тему, і закликаю вас також писати коментарі і висловлювати свої думки» [12]. Водночас, у випуску програми від 18 вересня поточного року (головна тема – «Чи вистачить сил і грошей Україні на війну в 2025 році?») жодного запрошення до інтерактиву не містилося.

Ще один елемент – використання реакцій аудиторії, коли ведучі звертають увагу на лайки, дизлайки, що саме по собі, очевидно, сприяє коригуванню стилю подачі інформації, чи, можливо, спонукає до більш глибокого аналізу питання, яке викликало жвавий відгук. Характерною в цьому плані є поведінка телеведучої випуску [13] від 31 липня 2024 року (головна тема – «Україна готова до переговорів. Угорщина у паніці через Лукойл?»). Подякувавши на 13-й хвилині експерту «що пояснили», ведуча К.Некреча зазначила: «...і чекаємо на коментарі наших глядачів під цим відео, як думають наші глядачі, чому це відбувається, яка мета Угорщини». На 17-й хвилині, по завершенні прямого включення кореспондентки Олени Абрамович, телеведуча також закликала ставити вподобайки і ділитися думками, доповнила словами: «це важливо, ми, дійсно, в коментарях обмінюємося думками, тезами, теоріями». Насиченою інтерактивом була й кінцівка програми. Так, на 32-й хвилині, завершуючи інтерв'ю з колишнім надзвичайним та повноважним послом України в США (2005–2010 рр.), а пізніше – у Франції (2014–2020 рр.). Олегом Шамшуром, модераторка зазначила таке: «дякую, пане Олеже, бачу, що коментарів дуже багато, люди вас слухають, реагують на ваші слова». Нарешті, на останній, 46-й хвилині програми, К.Некреча підсумувала: «ви почули аргументи, ви почули враженнями, чи допускаєте ви, що можливі перемовини, чи допускаєте ви, що Україна може теоретично піти на те, щоби говорити про ті чи інші території».

Варто додати, що деякі західні медіа інтегрують у стримінг технології доповненої (AR) або віртуальної реальності (VR). Наприклад, «The New York Times» свого часу запустив платформу NYT VR, де користувачі можуть отримати більш глибоке розуміння історій через 360-градусні відео [14]. Вважається, що подібні технології роблять історії більш інтерактивними, підвищують залученість аудиторії.

Ще один напрямок – використання стримінгу в журналістських розслідуваннях, або ж у висвітленні тих чи інших конфліктних тем, тем соціально-політичного характеру. Одними з найбільш знаних в цьому відношенні західних медіа є «Vice News» та «Vox Media». До прикладу, «Vice News» у жовтні 2024 року вів стримінгову трансляцію з Гази, де продемонстровані наслідки ізраїльсько-палестинського конфлікту [15].

Нарешті, західні медіа, як відомо, використовують стримінг з метою монетизації. Йдеться, зокрема, про донати з боку глядачів, підписки, рекламу.

Висновки. Таким чином, проведене дослідження показало, що медіа західного світу не лише адаптують свої традиційні формати під цифрові потреби, але й створюють нові моделі журналістської роботи, що враховують інтерактивність, мобільність і доступність для аудиторії. Ними накопичений досить значний відповідний досвід,

який варто вивчати й продовжувати вітчизняним медіаменеджерам, журналістам, науковцям. На подальші, більш глибокі дослідження заслуговують практично усі викладені вище напрямки використання технологій стримінгу в медіа. Крім того, на наш погляд, варто проводити розвідки відносно підготовки кадрів, кількісного і якісного складу співробітників, зокрема, модераторів, задіяних в даній сфері.

Як і практично будь-яка сфера, якість застосування технології стримінгового мовлення перебуває в прямій залежності від рівня інвестування в технічне обладнання, навчання кадрів, особливо з огляду на постійні виклики технологічного характеру. Очевидно, подальших зусиль потребуватиме питання знаходження балансу між оперативністю і рівнем аналітики, адаптація контенту до потреб різних платформ, розширення використання мультимедійних форматів, дотримання етичних норм тощо.

Список літератури:

1. Burroughs В.Е. Streaming media: audience and industry shifts in a networked society [Електронний ресурс]. Iowa, 2015. URL: <https://iro.uiowa.edu/esploro/outputs/doctoral/Streaming-media-audience-and-industry-shifts/9983776971902771>.
2. Полісученко А.Ю. Кросмедіа: контент, технології, перспективи: колективна монографія / за ред. д.н. із соц. ком. В.Е. Шевченко; Інститут журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Київ: Кафедра мультимедійних технологій і медіадизайну, 2017. 234 с.
3. Ятчук О.М. Інтерактивне телебачення: соціально-комунікаційні моделі та технології: монографія. Дніпро: УМСФ, 2018. 136 с.
4. Суська О.О. Теоретико-методологічне осмислення функціоналу стримінг-технологій у середовищі сучасних мас-медіа / О.О. Суська // *Габітус: науковий журнал*. Одеса, 2018. Вип. 6. С. 115–119.
5. Амірханов Е.Д., Кравченко В.І. Аналіз технологій передачі даних, що використовуються в Інтернеті [Електронний ресурс] // Науковий огляд. 2015. URL: <http://oaji.net/articles/2016/797-1464464795.pdf>.
6. Bowater L. Sky Streaming Live Video on Facebook [Електронний ресурс] // Home Media Magazine. URL: <https://www.homemediamagazine.com/streaming/sky-streaming-live-video-facebook-37864> (дата звернення: 26.11.2024).
7. Sky News live [Електронний ресурс]. URL: <https://www.bing.com/videos/search?q=Sky+News+Calais+live+streaming+coverage+analysis+technical+publication&qv=Sky+News+Calais+live+streaming+coverage+analysis+technical+publication&FORM=VDRE> (дата звернення: 26.11.2024).
8. CNN Presidential Debate: President Joe Biden and former President Donald Trump [Електронний ресурс]. URL: <https://www.youtube.com/live/-v-8wJkmwBY> (дата звернення: 26.11.2024).
9. BBC iPlayer viewing up 20% in 2024 [Електронний ресурс] // Advanced Television. URL: <https://advanced-television.com/2024/09/16/bbc-iplayer-viewing-up-20-in-2024/> (дата звернення: 23.11.2024).
10. Cotton Capital: Slavery and the University of Manchester [Електронний ресурс]. URL: <https://universallymanchester.com/event/cotton-capital-slavery-and-the-university-of-manchester/> (дата звернення: 28.11.2024).
11. Якими ракетами атакували Росію? Ядерна доктрина Кремля: шантаж чи реальні погрози? [Електронний ресурс] // Свобода. Ранок. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=y2-Adz-3REk&list=PLRVLFiywHmGQ2Mfeylgcy2HSyzJVhfw&index=3> (дата звернення: 23.11.2024).
12. Протести під ТЦК. Чиновникам дозволять виїхати за кордон? Мобілізація без ТЦК [Електронний ресурс] // Свобода. Ранок. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=oRLSMnHJP0Y&list=PLRVLFiywHmGQ2Mfeylgcy2HSyzJVhfw&index=74> (дата звернення: 23.11.2024).
13. Україна готова до переговорів. Угорщина у паніці через Лукойл? [Електронний ресурс] // Свобода. Ранок. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=9iJtHJveJzc&list=PLRVLFiywHmGQ2Mfeylgcy2HSyzJVhfw&index=78> (дата звернення: 23.11.2024).

14. Building a Cross Platform 360-degree Video Experience at The New York Times [Електронний ресурс]. URL: <https://archive.nytimes.com/open.blogs.nytimes.com/2016/11/11/building-a-cross-platform-360-degree-video-experience-at-the-new-york-times/> (дата звернення: 27.11.2024).

15. Vice News live streaming investigation 2024 [Електронний ресурс]. URL: <https://www.bing.com/videos/search?q=Vice+News+live+streaming+investigation+2024&qpv=Vice+News+live+streaming+investigation+2024&FORM=VDRE> (дата звернення: 27.11.2024).

Chubuk O. L., Kozyr O. O. THE COMPONENT OF STREAMING TECHNOLOGY IN CONTENT PRODUCTION BY LEADING INTERNATIONAL MEDIA

The article examines the role, place, and components of streaming technology in the content production processes of global media brands. It explores the features of how editorial teams utilize streaming technologies, their impact on journalists' work and news presentation formats, and the level of engagement with audiences.

The research into the application of these technologies has established that video streaming, as a new media phenomenon, plays a significant role not only in the operations of television stations but also in other traditional media, including print outlets, especially those with multi-platform and cross-media editorial teams.

As part of the study, a comprehensive monitoring of global media was conducted. The findings corroborate scholarly conclusions about the advantages of streaming in news presentation. Media brands actively collaborate with major information platforms and use proprietary applications, enabling them to reach broader audiences consuming content on various devices. In addition to news formats, leading Western media conduct online lectures, interviews, discussions on socio-political issues, and local historical topics. Some media integrate augmented reality (AR) or virtual reality (VR) technologies into streaming, using them in journalistic investigations and coverage of conflict-related and socio-political topics.

The authors emphasize the cost reduction in media content production due to streaming technologies, along with a certain "softening" of requirements for on-screen image quality, especially when the uniqueness or exclusivity of the content and the urgency of delivering it to the audience are paramount.

A nearly direct correlation was identified between audience responses and the level of activity and creativity of moderators. This, in turn, positively influences the style of information delivery and can sometimes prompt editorial teams to delve deeper into topics that evoke a strong response.

The researchers concluded that global brands have accumulated significant experience in using these technologies, which should be studied and adopted by domestic media managers, journalists, and scholars. Further investment in technical equipment and staff training is a pressing issue, particularly given the constant technological challenges.

Key words: *technology, streaming, communication, television channel, media, audience.*